Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cal Llobet

Navàs

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sector nord-oest del terme municipal. Antiga quadra de Valldeperes, pertanyent a l'antic terme del castell de Castelladral.
Emplaçament	Carretera a Cardona (C-55), al km. 57,9 (al polígon La Cort, de Cardona), pista asfaltada en direcció a Valldeperes 1 km i trencall a la dreta en direcció sud 500 m.
Alçada:	412

Coordenades:

Latitud:	41.89958
Longitud:	1.71952
UTM Est (X):	393786
UTM Nord (Y):	4639419

Classificació

Número de fitxa	08141 - 216
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla Especial Urbanístic de Protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages), 2018, amb el núm. 73.EA. Nivell 3. Parcial. Nivell 4. Ambiental / Nivell 6. AEA Pla Especial Urbanístic del Catàleg de Masies i Cases rurals en Sòl no urbanitzable de Navàs, aprovat el 2012, amb el núm. 7.
Data aprovació:	dc., 20/02/2019 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada

Titular:	08140A011000040000IK
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 07/04/2021 - 15:45

Descripció

Masia de dimensions força grans, d'origen medieval, emplaçada sobre un petit promontori amb bones vistes. Té un interès notable ja que el sistema constructiu és de molt bona qualitat i la casa ha conservat molt íntegrament la tipologia originària. Consta d'un cos residencial de planta rectangular (amb planta baixa més un pis i golfes), amb petits cossos adossats al nord i l'oest corresponents a terrasses, així com un cobert al nord-est integrat en el barri que tanca el recinte per llevant. L'edificació actual és molt homogènia, fruit de dues fases constructives clares. La primera correspon als segles XVII o XVIII, quan la casa es va reconstruir pràcticament de nou amb uns paraments homogenis i de gran qualitat fets amb carreus de mida mitjana, força estrets i amb tendència a ser quadrats. La segona fase deu correspondre al mateix segle XVIII. Llavors la casa es va allargar cap al sud, amb un tipus de parament més irregular. La façana principal, encarada vers llevant, s'estructura en base a dos eixos d'obertures, amb un portal de grans dovelles a l'eix de la dreta. En totes les façanes les obertures són emmarcades amb pedra carejada, però la seva distribució no és del tot regular. Les llindes antigues de la part ampliada cap al sud presenten com a característica peculiar un petit gravat en forma de punxa.

Els cossos adossats són fets també amb un parament de carreus ben treballats. A la façana nord, hi trobem una tina i un pou adossat a la terrassa. Uns metres separat de la casa hi ha un cobert de pedra antic. A l'interior la masia conserva un celler soterrani excavat parcialment a la roca i cobert amb volta de pedra i rajol. També té una interessant escala de pedra i un forn de pa, mentre que el primer pis disposa d'una gran sala i finestrals interiors amb festejadors.

Observacions:

Inscripció en una llinda a la façana nord: "Joseph Llubet a fet aquesta [axida] lay 1703".

A la llinda del portal de barri: 1606

Inscripció al cobert: 1686

Història

Aquest mas és d'origen medieval i en coneixem diverses referències documentals dels segles XIII i XIV que fan referència a un tal Bernat Llobet, que devia ser un personatge important ja que és present en un judici reial, i en general a la família dels Llobet de Valldeperes, propietaris del mas. Així, l'any 1264 Bernardus Lobet (o luppeti), del Llobet de Valldeperes, actuava com a testimoni en la compra d'un cens. L'any 1267 el mateix Bernat Llobet és present en un judici on s'ha de decidir sobre unes terres que el monestir de Santa Maria de Serrateix té a Cerdanya, en litigi amb el rei Jaume I. Un document de 9 de novembre de l'any 1319 reflecteix l'endeutament greu que patia la família Llobet de Valldeperes, quan van demanar un préstec a canvi d'un cens anual. Així: "Arnau Llobet i tota la seva família, de la parròquia de Valldeperes, a canvi de quatre-cents cinquanta sous barcelonins de tern, es comprometen a lliurar, cada any, a Berenguer d'Aguilar, prevere, habitant de Cardona, la quarta part de les collites de cereals, de vi, d'oli i d'altres esplets de la meitat de llur mas, i dos sous barcelonins de tern per la meitat d'un hort i per un farraginal". En un altre document de 5 de desembre del mateix any hi trobem la confirmació del pagament

d’un cens.

De l’any 1342 hi ha un document on es fa reconeixement de tenir terra pel monestir de Santa Maria de Serrateix: “Bernat Llobet, del terme de Valldeperes, reconeix a Mateu, abat del monestir de Santa Maria de Serrateix, que té, al terme del castell de Serrateix, una banada de terra per la qual dóna cada any, a part dels delmes i de les primícies, tres lliures d’oli”. El mateix Bernat el trobem esmentat en un altre reconeixement del mateix any.

Tot i que la casa és d’origen medieval l’edificació actual és fruit, tal com ja hem comentat, d’una reconstrucció gairebé integral que s’hi va fer als segles XVII o XVIII. Del 1606 tenim una llinda al portal del barri. Del 1703 hi ha una altra inscripció on sembla entendre’s que Josep Llobet va fer l’eixida, és a dir, la terrassa nord. Per tant, la remodelació general podria ser, no del segle XVIII, sinó del XVII, com sembla correspondre’s millor a l’aspecte arcaic d’aquesta obra. Sigui com sigui, aquests dos segles van ser de gran puixança per al mas, mentre que als segles XIX i XX l’edificació pràcticament no es va modificar. En la documentació parroquial de Castelladral hi figura que la major part dels propietaris tenien dos o tres masos, i les propietats principals eren Puiggròs, el Castell, Llobet, la Capçada i la Rovira.

En el nomenclàtor de masies de la província de Barcelona dels anys 1861-1862 apareix anomenada com a “El Llovet”. Hi consta que és una “alqueria (casa de labor)”, que estava situada a 8 km del nucli de l’ajuntament de Castelladral. Tenia un edifici habitat constantment i un de deshabitat, d’un i de tres pisos. Segons l’amillarament del 1861 el Llobet tenia una propietat d’entre 150 i 200 ha. L’any 1994 la masia estava en estat d’abandó i tenia la teulada parcialment ensorrada. A partir del primer terç del segle XXI es va anar rehabilitant en instal·lar-s’hi el celler de vins Els Piteus, que també han replantat vinya als camps de l’entorn.

Bibliografia

BADIA, J.M. (1988). “Navàs”. *Història del Bages,* Volum II. Edicions Parcir. Manresa, p. 164-165.

BADIA, J.M. (1990). “Castelladral en el temps”, *El Morralet*, Navàs, p. 14.

BOLÓS, J. (2006). *Diplomatari del monestir de Santa Maria de Serrateix (segles X-XV).* Fundació Noguera, Diplomataris 42. Barcelona, p. 53, 308, 310, 371, 373, 410, 512 (B208, 209, 255, 256, 287, 377).

CAIXAL, ÀLVAR; VILAMALA, Imma i altres (2018). *Pla Especial Urbanístic de protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages)*. Ajuntament de Navàs. Fitxa 78.EA

PIÑERO, J. (1994). *Inventari del Patrimoni Arquitectònic i Històric de Navàs*. Ajuntament de Navàs. Fitxa R 32.